

PETRI
RAVENNATIS, ITALI, I. V. DOCTORIS
CLARISSIMI ET EQVITIS
AVRATI IN CONSVETVDINES FEVDORUM
compendium vtilissimum, Diuo
Maximiliano I. Christianissimo
Cæsari Aug. dedicatum,

Nunc demum summo studio & diligentia ab innumeris mendis, quibus vetus exemplar abundabat, vindicatum:

Adiecto ad finem eiusdem auctoris opusculo, quo allegationes & conclusiones in materia consuetudinum complexus est.

COLONIAE
Apud Iohannem Birckmannum & Theodorum Baumium

Anno M. D. LXVII.
Cum gratia & privilegio Caf. Maiest. ad decemium.

Bibliotheca.

Coll. Soc. I. A. S. V. Salm. ex dono Regum

AD LECTOREM.

SI, qui te castris legum studijsque dedisti,
Ardua feudorum discere iura cupis,
En tibi mendorum prodit sine labe Rauennas,
Qui primùm vitis penè sepultus erat:
Istæque satis mirum, tam longo tempore nullos
Illi Paonias applicuisse manus,
Cum quo vix alius vel mentis acumine certet,
Tam varia rerum fertilitate viget.
Ingula, cum lumen feudalia verba requirunt,
Discutit ingenij dexteritate sui.
Et cum Doctorum pugnancia iura recenset,
Iudicio litem conciliare solet.
Hunc igitur, Lector, iam lima vindice rasum,
Tam plenum iuris cognitione teras.

PRÆLVDIA
QVÆDAM IN CON-
SVETVDINES SEV
VSVS FEVDORVM.

Dabitur primò, an liber feudo-
rum sit auctORIZABILIS, ita, quòd
in causis & iudicijs, & in scho-
lis possimus allegare ea, quæ continentur
in ipso, sicut ea quæ continentur in cæte-
ris libris legalibus? Et circa hoc Docto-
res effundunt multa verba. Tu breuiter
concludas quòd sic, quia ita est communis
opinio in omnibus studijs Ultramontanis
& Citramontanis, & omnes Doctores ita
tenent, quia nos videmus multas leges
Imperatorum in hoc volumine insertas,
& etiam aliæ decisiones sunt seruandæ:
quia semper ita est obseruatum, et à tan-
to tempore citrà cuius initij non extat
memoria in contrarium. Fuit etiam lectus

1

P E T R I
R A V E N N A -
T I S , I T A L I , I . V . D O C T O -
R I S E T E Q V I T I S A V R A T I ,
*in Consuetudines Feudorum com-
pendium vtilissimum.*

QVI FEVDVM DARE POSSVNT,
& qui non: & qualiter adquiratur & retineatur.

T I T V L V S I .

Quia de feudis tractaturi sumus.

*Llegatur textus iste, quòd Clerici possunt
infeudare, si in sua Ecclesia sit consuetudo
infeudare, & tunc bona solita solum in-
feudari infeudabunt: non autem alia, vt
ibi, & c. j. Episcopum vel Abba. Et nota quòd licet olim
solum seculares dignitatem habentes infeudarent,
vt in dicto. c. j. tamen hodie etiam rustici possunt in-
feudare, dummodo habeant legitimam administratio-
nem suorum bonorum c. j. de natura feu. & hic notant
Dd. Et nota quòd licet Abbatisa non possit admini-
strare spiritualia. c. noua. de pen. & remis. tamen tem-
poralia sic, vt in d. c. j. Et dum dicit de clericis, quòd
possint infeudare bona solita infeudari, hoc verum, nisi
alia bona essent incorporata in eis ipsius ecclesie: quia*

PETRI
RAVENNATIS,
ITALI, I.V. DOCTORIS
ET EQVITIS AVRATI,
*allegationes & conclusiones in ma-
teria feudorum.*

I queritur, quid est consuetudo? Et dicas, quod est ius non scriptum moribus & vsibus populi, vel à maiori parte ipsius ratione initiatum, & continuatum, & introductum, habens vim legis. Ista est definitio Bar. in l. de quibus. ff. de legibus. quæ probatur ibi. & in. §. ex non scripto. Insti. de iure natura. in l. quod maior. ff. ad municipa. in l. quod non ratione. ff. de legi.

Sed nunquid consuetudo sit ius? Et respondetur quod sic, nec obstat quod iura non probantur. l. ab ea parte. ff. de proba. & ideo nõ admittuntur positiones iuris. l. ij. §. quod observari cum ibi notatis. C. de iuramen. calum. Sed consuetudo probatur l. ij. C. quæ sit lon. consue. quia iura communia non probantur, quia sunt scripta, & ab omnibus sciri debent. l. leges. C. de legibus. Sed consuetudo consistit in facto, quod sæpè prudentissimos fallit, & ideo probari debet. Et dicit Bald. in l. fina. in ij. col. C. ynde cogna. quod consuetudo populi est ius civile: sed

COLONIAE

Apud Iohannem Birckmannum & Theodorum Baumium

Anno M. D. LXVII.

Cum gratia & privilegio Cas. Maiest. ad decennium.

